

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

16-17 квітня 2020 рік

Том I

Полтава

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, професор.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, професор.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Муравльов В. В., завідувач відділу з питань інтелектуальної власності.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Відповідальність за зміст і редакцію матеріалів несуть автори та наукові керівники.

Матеріали студентської наукової конференції Полтавської державної аграрної академії, 16-17 квітня 2020 р. Том І. – Полтава: РВВ ПДАА, 2020. – 429 с.

**СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО
ІНСТИТУТУ ЕКОНОМІКИ,
УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

тримуватися. На нашу думку, для формування позитивного іміджу публічному службовцю необхідно звернути увагу на формування таких особистісних якостей у відповідності до службової поведінки, як порядність, надійність та небайдужість, чуйність, дипломатичність, справедливість та привітність, терпимість, а також вміння спілкуватися з людьми.

Список використаних джерел

1. Лола В.В. Громадська оцінка професійної діяльності персоналу органів публічної влади. URL: <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2010-01/10lvpppv.pdf>. (дата звернення 28.03.2020).

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПАТРОНАТНОГО ВИХОВАННЯ: НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ

*Мирна Н. Л.
здобувач вищої освіти СВО Магістр,
ННІ ЕУПІТ*

*Науковий керівник – Щетініна Т.О.,
кандидат історичних наук, доцент*

26 січня 2016 року був прийнятий Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми», який уперше в українському законодавстві закріпив таку сімейну форму влаштування дітей, як патронатна сім'я [1].

Сімейний патронат – інновація у сімейному праві України, проте в розвинутих країнах завдяки такій формі влаштування дітей практично не існує дитячих будинків.

Патронат над дитиною (у закордонній практиці – фостерний догляд) – це тимчасовий догляд, виховання та реабілітація дитини в сім'ї патронатного вихователя на період подолання дитиною, її батьками або іншими законними представниками складних життєвих обставин. Метою патронату є забезпечення захисту прав дитини, яка через складні життєві обставини тимчасово не може проживати разом із її законними представниками.

Патронатний вихователь – це особа, яка за участю членів своєї сім'ї надає послуги з догляду, виховання й реабілітації дитини у своїй родині. Патронатним вихователем може бути повнолітній громадянин України, який має досвід виховання дитини й відповідні житлові умови для надання послуг з догляду, виховання й реабілітації дитини у своїй домівці.

Рішення про введення послуги з патронату над дитиною приймають виконавчі органи місцевих рад або місцеві державні адміністрації.

Установою, на яку покладається функція з організації надання такої по-

слуги, може бути Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, інша установа, заклад чи організація, яка надає соціальні послуги дітям.

Одночасно під патронат (в одну патронатну сім'ю) влаштовуються виключно діти (не залежно від їхньої кількості), які є братами-сестрами або до влаштування під патронат проживали в одній родині. Це принципово, оскільки лише так можна здійснювати догляд, який відповідає потребам дитини.

Відповідно до вимог статей 252-253 Сімейного кодексу України термін перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя встановлюється органом опіки та піклування і не може перевищувати трьох місяців [2].

Оплата послуг зі здійснення патронату над дитиною здійснюється шляхом щомісячних виплат грошового забезпечення патронатним вихователям. Розмір оплати за послугу патронату над дітьми прирівняний до п'яти прожиткових мінімумів для працездатної особи. У разі перебування у сім'ї патронатного вихователя дітей віком до 1 року, дітей-інвалідів та одночасно двох і більше дітей розмір грошового забезпечення збільшується на 10 відсотків за кожну дитину та категорію, проте сумарно не більше ніж на 50 відсотків. Нарахування та сплата єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування патронатних вихователів із сум їх грошового забезпечення здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Отже, держава на законодавчому рівні гарантує підтримку патронатним вихователям і зацікавлена в забезпеченні прав дітей на родинне виховання. Таким чином вона сприяє запобіганню соціальному сирітству, допомагає родинам пережити періоди криз, дбає про майбутнє дітей та родин, як того вимагає Закон України «Про охорону дитинства» [3].

Але законодавство у цій сфері має й суттєві прогалини. Стримувальним чинником для розгортання сімейного патронату є відсутність соціальної реклами. З боку держави варто було б передбачити таку рекламу на телебаченні, виготовити та розповсюдити банери. Бо люди не поінформовані про таку соціальну послугу, як сімейний патронат.

До відмови потенційних патронатних вихователів укласти договори на співпрацю призводять і такі фактори:

- законодавчо не передбачено фінансова підтримка патронатного вихователя на період відсутності дітей у родині. Тобто на невизначений час патронатний вихователь залишається без засобів на існування;
- не урегульовано питання потрапляння дітей із проблемних сімей у патронатну родину через лікувальні заклади (карантин), а отже існує ризик зараження вихователя та помічника;
- діти із сімей, які потрапили у складні життєві обставини як правило потребують корекційної, реабілітаційної і соціально-педагогічної допомоги.

У сільській місцевості таких фахівців просто немає, що ускладнює процес реабілітації та соціальної інтеграції.

Виконання вимог міжнародного права щодо забезпечення права дітей зростати в сім'ї, в атмосфері доброзичливості та любові, вимагає впровадження

ще низки законодавчих, фінансових та організаційних алгоритмів, а також доопрацювання вже існуючого правового забезпечення.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми: Закон України від 26 січня 2016 року № 936-VIII; редакція 01.01.2020. *Верховна Рада України. Законодавство: офіційний сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/936-19>.

2. Сімейний кодекс України: Закон України від 26 січня 2016 року № 2947-III; редакція 02.04.2020. *Верховна Рада України. Законодавство: офіційний сайт*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>.

3. Про охорону дитинства: Закон України від 26 квітня 2005 року № 2342-IV; редакція 09.08.2019. *Верховна Рада України. Законодавство: офіційний сайт*. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ

*Ступенко С.Г.,
здобувач вищої освіти СВО Магістр,
ННІ ЕУПІТ*

*Науковий керівник – Лозинська Т.М.,
доктор наук з державного управління, професор*

Система професійного навчання державних службовців в Україні складалася, виходячи з принципу неперервності навчання, оскільки запорукою професійного розвитку посадовців в усіх органах влади є оволодіння сучасними управлінськими знаннями, нормами законодавства та іншою інформацією, що стосується розвитку суспільства. Удосконалення системи професійного навчання публічних службовців на основі чіткої нормативно-правової бази є одним з пріоритетів реформи державної служби в Україні. У даний час система професійного навчання державних службовців в Україні перебуває в стадії модернізації, мета якої – забезпечення вчасного реагування на потреби слухачів на основі зміни моделі фінансування, викликаній фінансовою децентралізацією.

Удосконалення нормативно-правового забезпечення професійного навчання публічних службовців останніми роками знаходилося в полі зору багатьох учених, зокрема: Є. Бородіна, Н. Гончарука, Н. Нижник, О. Оболенського, Л. Прокопенка, С. Серьогіна, В. Сороко та ін. Здебільшого науковці розглядають правові проблеми з точки зору виявлення їх впливу на розвиток і функціонування системи професійного навчання державних службовців. Поряд з цим Л. Гогіна та Ю. Іванченко аналізували стан нормативно-правового забез-

Тіщенко В. В. СТАН ТА ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ПОГІРШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ ПРИРОДНИХ ВОД УКРАЇНИ	122
Шкода В.В. СУТНІСТЬ АГРАРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	124
Ткачова І.В. ІМІДЖ ЛЮДИНИ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ.....	126
Сухорук К. В. СУЧАСНИЙ СТАН ТА РОЗВИТОК КОНСАЛТИНГОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	127
Сухорук К. В. ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОГО ІМІДЖУ	129
Кривчун Р.Ю. ЗНАЧЕННЯ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ, ЇЇ ЦІЛІ ТА ТЕХНІКИ	130
Стешенко К.В. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ КОНФЛІКТІВ У КОЛЕКТИВІ	132
Козелько М.О. ПРИНЦИПИ ТА ТЕОРІЇ КОНЦЕПЦІЇ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	134
Онищенко Т.В. ПРИЧИНИ ТРУДОВИХ КОНФЛІКТІВ В АГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ.....	135
Клименко А. В. ЗМІЦНЕННЯ ДОВІРИ ГРОМАДЯН ДО ОРГАНУ МІСЦЕВОГО СА- МОВРЯДУВАННЯ ЗА РАХУНОК ІМІДЖЕВИХ ФУНКЦІЙ Е-ВЗАЄМОДІЇ	137
Кулинич В.І. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЧЕРЕЗ ЕТИЧНІСТЬ ПОВЕДІНКИ	139
Мирна Н. Л. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПАТРОНАТНОГО ВИХО- ВАННЯ: НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ	141
Ступенко С.Г. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ	143
Колотій І. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СТВОРЕННЯ ОПОРНИХ ШКІЛ У ПРОЦЕСІ РЕ- ФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	145